

մէկ երկու շաբաթուան մէջ մանրակիկս և սմակովակալ քննութիւնը ըն կատարելու և արդիւնքը հաղորդուելու օնք։ Եթե այդ պարզունքը զայ հաստատելի թէ այդ բարոր ըստածները մէկ գրաբարութիւններ կամ լրկ մնաթարութիւններ են և մէկ հատուկ ապացոյց չիկաց կնաշ անհաւատարձութեան մայիսի, այդ ատեն մորոս իրաւունք կանկաչաց վրձուելու օրէնքի համեմատ թէ բռք, նիկորու ազա, պարտաւոր էք ապրիլ ձեր կից հնա և երբեք այլ էնեացներ զինքը ձեր բռքէն՝ նոր գրաբարութիւններու ուռու չրացուելու համար։ Կայ եթէ ապացոյցու հափառակիր, այն ատեն ձեր կամքին պիտի ձերեւ ընդունել կամ մեծել։

Ժողով. — (*Միաբարան*) Այս, այս, այս։

Մախու. — Տերուապա, ևսուածէ ինդու։
Նախ։ — (*Առնելով Քարուղարէն Նիկորոսի հաւանէներու*) Արքուն, Մարտար ազա, պէտք է տարա-տասնեւճինդ օր այ պատել ձեր տեղը մինչև Անին շշուած հետարի պատասխան գար։
Մարգ. — Ընածն, Սրբաւան, Էփիւալիթիք իին չի տար ուր եւել կենամը։ Ոխտը օր է մացեր, էկէր ուր չքիթանը նը իրենց ետրունու տի գան, սովոր զիօնինի կինէ տի շացցնին։

Նախ։ — (*Ժողովականերուն*) Այս առիթի հետեւեալ կարգապատճեններն անգ, և նա կը խօսի Մուխթար Յարութիւն էքէնսիի, թող այս ինդէնըր իր բակարանը ընդոնի և Խոտիկանութեան ծօս պէտք մէծ բարիկանութիւնն ինէ։

Ժողով. — Այս, այս։

Նախ. — (*Մարգարի*) Այ խնդիրը կարգապատեցաւ զայք Յարութիւն էփէնսիի բակարանը պիտի փախարակուիք, նաև պիտի աստեւ մեր հաւանէներուն կամ Նիկորոս ազա, կարծէն այ պատաժը մը չժնաց մէր այս օրինաւոր առաջարկը մէրժելու։
Վ. Առաք. — Ես կը վասահացնեմ Նիկորոս ազայի կողմէ, այսակս չէ, սիրելի բարեկաման նիկ. (*Տասմանէկոյ Առաքէնեաի այլին մէշ կը հայի*)։

Նախ. — Ի՞նչ կ'ըսէ, Նիկորոս ազա, հեռափրը բաշէնք։

Նիկ. — Ես զիտիմ ուր պօշ բան է ընձա ։ . . . բաշէցէն մէկ մի։
Նախ. — Դուք պիտի տհանէք որ երկու պարագային այ ձեզ համար նախատար ովոտի ըլլայ, Արդ, ճարարեց հետաքրի արթէք։

Նիկ. — Ի՞մ պարագա միշ է։

Մարգ. — Ես կու վճարի ձ, Սրբաւան, ես ։ . . .

Տ. Ամբակ. — Նիկորոս ազա, այսակ ճ զոհուդուն կարծէն մեր պատիւն է որ պահանէօչ, Վ. Առաք. — ԱՇ, Նիկորոս ազան ին ճամաշցած առատածնեն, աստածամիսի, վեհանձն, բարի, ընանինեւը, ճարարիկ, ճանենեւց բարեկամնեւուն է նիկ. (*Դաշտադարուն ոսկի մեր զինքն վրայի անայի*)։

Նախ. — Առաջ պիտի պահանէօչ։

Նախ. — Այսէքի համեմատ կը վճարուի և վայրելք Պարփակարանէն ձեզ կը վերաբարձուի։ Հինա, ուրք այ կաման մենինի, պայմանու որ երբ կանչուու, անհիշապէս ներկայ ըստը։ Շատ շնորհան է ներ որ չմէրմեցիք մեր կոչնարի համեմատ ներկայանու եւ քառանի մեր օրինաւոր առաջարկը։

Տիք. Միհան. — Երբ հաստատուի որդինեւուն

անմէն է, զուր պիտի հաւանիք կրկին ապրել իր հաւանիք Փայով. — (*Միաբարան*) Հարկաւ, հարկաւ։ Նախ. — Ի՞նչ պատասխան կուտաք տօքթէօր Եփէստիւին։

Նիկ. — Ի՞նչ ձուզազ տած, կու հաւանիք ընճա Ալլը ա'լլէտ ա'լրթաչ, բանի մը սէպէսներով։ Պիրինձնն ուր ես աստեղի կէչնմէյին չիմ կրնար համիթ, իբրնաճնն ուր մէշ մի նամնաւս փարավի մը արին, իշնձնին ուր ես փարա տի փարարկին ետքէ առանմի հաշամիջ լիւեր համար, տէրորին-ճնն ուր ասօր Ստրմագի համբանէրը զոյ ին, վալն որ ուրէն զայ ուրիշն նը չի տի կրնան։

Տ. Ամբակ. — Անիլոր ալպա, ոյլ պարագաները վիրէն կը մտածաւին, դիւրին է։

Մարգ. — (*Մրւայի*) Ինչ ոտի կէլելով Շ. Ամբակուէն ձեւոյր կը համերուշի։ Տերուապա, քեզ Սասուած որկից մէց մեզ ասաւ մըններուն վասնէն խարսես։ (*Մրւայի* Աղջի, ձեւոքը պատ տէրպապա-մն ուր օրնէն։

Տ. Ամբակ. — Շատ ապրիս, աղջիս, աշխարհ է. ամէն ան մեզ համար է, ուրախութիւն ըլլայ թէ տրամութիւն։ Դուն մինակդ չես անիրաւութեան և պանիստանուն զոյլ. զես քեզի պէս բարգամիւ բայցիւ անին կը մեռնին անհակացողութեան և աղլութեան մէջ չէ։

Նիկ. — (*Փորով ոտի կէլելով դուռը կը բա-նայ և դուրս կ'լիլի*)
Մարգ. — (*Մրւայակ Նիկորոսի ետեւեկն*) Նիկո-րոս ալպա, հետու աս սէվսայէդ վազ մոցիր, մաներ, արեւու սիրիմ . . . Նիկորոս ալպա։

(ՎԱՐՄԱԴՈՒՅՌ)

Հարուսակեիր

ԳԵՂԱՍ ԱՐՃՐՈՒՆԻ

ՀՈԳԻՆԵՐՈՒ ԵՐԳԸ

, ԱՌԵՆԻ ՀԱՄԲՈՅ “Ը

Այսովէ՞ս, անեարծ. . . Տաւիտենի լրաւորինով գր չայրի, Արախան Հրաբրէց մուր կը կարանայ յակարծ ենք. Հրաբրէց մուր նրէնու իրէն տենյաներ այրի, Կալիկանիւ, ո՞վ ցանկուրին, խուլ նեւիսի մէշ կասկածու։

Տես, բազուկնե՞ր կը նետեն իրէն տենյաներ այրի, Եւ յուսաբէ հայուածներու մըլուումն կը տենզու։ Զոյ սիրեն մէշ կ'իշնեն, ո՞վ Կիր, նու մուրին պէս հաւարի, Զոյ սիրեն մէշ կ'իշնեն անսանձ ենուայի մէշ իրէնաւու։

Ու օրուելին որ կ'իշնեն մասուցումն մը վարոս, Կառեն յիշն փառում լլայ, հանգա՛ր տենչու մըլուր, Կառեն անմէշ աղոք մըլլայ, կրօնին լու՛ր պատարաց։ Այսովէ՞ս, անեարծ. . . — ո՞վ տրակս յիմարուին մէր մարդուն։

Քիազզն աւա՞զ, կ'ասաւածամայ նանապարհն վրայ կեսմին, Եւ յանուամին մէշ խեղդած նէտ Միթին բաղնու մինչ անդին։

Ու օրուելին որ կը կառչին մատուցումն մը վարա՞գ. . . ՄիշրԱՆ Թէմիւսնենն